

Г.В. Павловська

Старший викладач

КПІ імені Ігоря Сікорського

halinapawlowska@ukr.net

КОМУНІКАТИВНА ЛІНГВІСТИКА У ВИКЛАДАННІ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

На сучасному етапі проблемам комунікації приділяється велика увага.

Посилення економічних, політичних та культурних зв'язків між країнами, зміна геополітичної та соціокультурної ситуації в сучасному світі веде до зростання інтересу до вивчення мов як до важливого компоненту змісту професійної підготовки майбутніх фахівців, що, в свою чергу, призводить до змін умов викладання мови як іноземної. Сьогодні у вивченні іноземних мов тісно переплітаються наукові, навчальні та загальноосвітні цілі.

Мова є головним засобом вираження обсягу інформації, яку передають. Основна увага приділяється мовному спілкуванню, діалогу, комунікативній діяльності. Для здійснення цієї діяльності обов'язковим є добре володіння іноземними мовами як засобом спілкування. Мовне висловлювання є завжди результатом спілкування між партнерами, інтерактивним процесом, для здійснення якого співрозмовник повинен сприяти дискурсивної діяльності мовця. Для цього є необхідним володіння однією або декількома іноземними мовами. Таким чином, білінгвізм і мультилінгвізм стають характерною рисою сучасної людини та сучасної культури.

Комунікативна лінгвістика впливає на методику викладання мови як іноземної. Навчання мові як іноземній з точки зору комунікативної методики повинно бути максимально наближено до умов і цілей її реального використання. Це вимагає ретельного формування професійно-комунікативних потреб студентів, які вивчають мову. Висуваються такі проблеми, як ситуативно-обумовлене навчання усним видам мовної діяльності, розробка комунікативно-орієнтованих вправ, широке використання рольових ігор.

На початковому етапі навчання мові як іноземній головну роль у мові білінгва грає рідна мова. На просунутому етапі зрівнюється співвідношення між вміннями і навичками в рідній мові та в мові, яка вивчається, оскільки білінгв добре володіє обома мовними системами. Кінцевою метою сучасної комунікативної лінгвістики є засвоєння комунікативного аспекту мови. Тому виникає питання комунікативної компетенції, яка вказує на знання, які потрібні людям, що спілкуються для того, щоб їхнє спілкування було успішним.

Одним із сучасних напрямків комунікативної лінгвістики стала міжкультурна комунікація.

Для розуміння повідомлень співрозмовника недостатньо знати тільки граматику і лексику певної мови, але й необхідно мати загальні знання з культури з тими партнерами, чия мова вивчається.

Навчання мові як іноземній у сучасному суспільстві виходить за межі процесу формування навичок розуміння іноземного співрозмовника, вираження своїх думок та вилучення інформації з прочитаного тексту. Головною метою є навчання засобам міжнаціонального та міжкультурного спілкування із реалізацією комунікативних та пізнавальних потреб фахівця.

Міжкультурна комунікація має велике значення в процесі навчання мові як іноземній. Студентам слід не тільки володіти іноземною мовою, але й розуміти національну культуру країни, мову якої вивчають, особливості повсякденного життя носіїв мови, їх традицій, звичаїв, які, в свою чергу, є невід'ємною частиною духовної культури народу.

Комунікація завжди передбачає обмін думками, інформацією, яка повинна задовольнити практичні і теоретичні вимоги діяльності людини в соціальному житті. Тому засвоєння другої мови повинно мати кінцевою метою придбання тієї функції, яка забезпечує користування нею як засобом спілкування.

ЛІТЕРАТУРА:

1. А.Анісімова. Навчання іноземним мовам у вищій школі: на шляху до мультилінгвізму- Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара, 2013.
2. Л. Чорнобай. Комунікативна лінгвістика (мовна комунікація) як основа опанування засобів юридичної комунікації- Інститут права та психології Національного університету "Львівська політехніка", 2015.